A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2020. június 25.*

„Közszolgálat – Tisztviselők – Előléptetés – 2017. évi előléptetési időszak – Előléptetést mellőző határozat – A kereseti jogalap egyértelműsége és pontossága – Az összhang szabálya – Jogerős aktusok vitatása – Elfogadhatóság – A személyzeti szabályzat 45. cikke – Próbaidő értékeléséről szóló közbenső jelentés – Próbaidőt lezáró jelentés – Értékelő jelentés – Az érdemek összehasonlító vizsgálata során figyelembe vett tényezők – Az eljárás szabályossága – Felelősség – Nem vagyoni kár”

A T-511/18. sz. ügyben,

XH (képviseli: E. Auleytner, ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Radu Bouyon és L. Vernier, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

egyrészt a *Közigazgatási Tájékoztató* 2017. november 13-i 25–2017. számában közzétett azon határozat, miszerint a felperes nem került fel a 2017. évi előléptetési időszakban előléptetett tisztviselők listájára, valamint a 2018. június 7-i R/96/18. számú, a felperes panaszát elutasító határozat megsemmisítése, másrészt az e határozatokból adódóan a felperest állítólagosan ért károk megtérítése iránt az EUMSZ 270. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács),

tagjai: R. da Silva Passos (előadó) elnök, L. Truchot és M. Sampol Pucurull bírák,

hivatalvezető: P. Cullen tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2019. december 19-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet[1]

I. A jogvita előzményei

1 A felperes XH az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) tisztviselője. Az EPSO/2009/169 (jog) számú versenyvizsga sikeres teljesítését követően nevezték ki, és 2014. július 1-jétől AD 5 besorolási fokozatban alkalmazták az OLAF egyik egységénél. Felvételét próbaidő kitöltéséhez kötötték, amely időszak 2015. március 31-ével ért véget (a továbbiakban: próbaidő).

2 2014. október 22-én a felperest doktor A, az Európai Bizottság egészségügyi szolgálatának (a továbbiakban: egészségügyi szolgálat) pszichiátere fogadta orvosi vizsgálat keretében. A vizsgálatra azt követően került sor, hogy a felperesnek az OLAF azon egységén belül, ahova először beosztották, a munkatársaival kapcsolatban belső nehézségei adódtak.

3 2014. november 1-jei hatállyal a felperest az OLAF egy másik egységéhez helyezték át.

4 2014. december 5-én a felperes egy közbenső jelentést kapott a próbaideje értékeléséről (a továbbiakban: közbenső jelentés). A felperes 2014. december 15-i elektronikus levelében jelezte, hogy nem ért egyet a jelentésben foglalt észrevételekkel.

5 2015 januárjában a felperes az egészségügyi szolgálatnál az egészségügyi aktájához való hozzáférését kérelmezte. 2015. február 3-án a felperest arról tájékoztatta az egészségügyi szolgálat, hogy az egészségügyi aktájába csak külsős orvos tekinthet be. A felperes 2015. március 1-jén doktor B-t, majd 2016. április 4-én doktor C-t nevezte meg erre a feladatra.

6 2015. március 20-án a felperest 2015. április 1-jei hatállyal véglegesítették.

7 2015. március 26-án a felperes megkapta a próbaidejét lezáró jelentést. A jelentést értékelőként azon egység vezetője írta alá, amelyhez másodjára beosztották, ellenjegyzőként pedig az OLAF B igazgatóságának ideiglenesen megbízott igazgatója ellenjegyezte.

8 Az egészségügyi aktájához való hozzáférésre irányuló eljárás keretében a felperest arról tájékoztatták, hogy doktor A jelentéséből 2015. március 31-i dátummal egy orvosi feljegyzés készült (a továbbiakban: doktor A feljegyzése). E feljegyzés a fenti 2. pontban említett 2014. október 22-i orvosi vizsgálatot követően készült. 2015. október 2-án doktor B kivonatokat közölt a felperessel doktor A feljegyzéséből. 2016 áprilisában a Bizottság doktor C-t behívta az egészségügyi szolgálathoz, annak érdekében, hogy doktor A feljegyzését teljes egészében áttekinthesse. A betekintésre 2016. május 11-én került sor.

9 2015. április 11-én a felperes az első beosztása szerinti egység vezetőjével szemben előterjesztette első segítségnyújtás iránti kérelmét az illetékes kinevezésre jogosult hatóság előtt. 2015. július 6-án a felperes az illetékes kinevezésre jogosult hatóság előtt egy második segítségnyújtás iránti kérelmet is előterjesztett az ugyanezen egységhez beosztott korábbi közvetlen felettesével szemben. E kérelmekben a felperes lényegében azt állítja, hogy a fenti 4. pontban említett közbenső jelentés becsületsértő tartalma bizonyíték a felettesei által vele szemben folytatott lelki zaklatásra. 2015. július 24-i D/306/15 és 2015. október 19-i D/512/15 határozatában az illetékes kinevezésre jogosult hatóság elutasította e két segítségnyújtás iránti kérelmet. A felperes 2015. október 23-án és 2016. január 19-én panaszt terjesztett elő a D/306/15 és D/512/15 határozatokkal szemben. Az első panaszában többek között a közbenső jelentésnek a személyi aktájából való eltávolítását kérelmezte. 2016. február 9-i R/730/15 és 2016. április 27-i R/43/16 határozatával az illetékes kinevezésre jogosult hatóság e két panaszt elutasította.

1 A jelen ítéletnek csak azon pontjai szerepelnek, melyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak véli.

10 2016. július 21-én a felperes az egészségügyi aktájához való hozzáféréssel összefüggésben felmerült kárainak és költségeinek – ideértve az ügyvédi költségeket – megtérítését kérte. 2016. augusztus 30-án az egészségügyi szolgálat elutasította ezt a kérelmet.

11 2016. szeptember 30-án a felperes kérelmezte, hogy az általa 2016 augusztusában felkeresett külsős pszichológus, D professzor orvosi véleményét csatolják az egészségügyi aktájához.

12 2016. október 10-én a felperes panaszt terjesztett elő az európai adatvédelmi biztosnál. Ez a panasz egyrészt az egészségügyi aktájához való hozzáférés iránti kérelmének kezelésére vonatkozó eljárás időtartamára, másrészt arra vonatkozott, hogy D professzor feljegyzését nem csatolták az egészségügyi aktájához.

13 2016. november 27-én a felperes panaszt nyújtott be az egészségügyi szolgálat fenti 10. pontban említett határozatával szemben, amelyben az egészségügyi aktájához való hozzáféréssel összefüggésben felmerült kárainak és költségeinek megtérítése iránti kérelmét elutasították. 2017. március 9-i R/579/16 határozatával az illetékes kinevezésre jogosult hatóság elutasította ezt a panaszt.

14 Ugyanezen időszak alatt, 2016 januárjában és 2017 áprilisában készültek el a 2015-ös és 2016-os időszakra vonatkozóan a felperesről szóló éves értékelő jelentések (a továbbiakban: értékelő jelentések).

15 2017. április 3-án a *Közigazgatási Tájékoztató* 13-2017. számában a 2017-es évre vonatkozó előléptetési eljárás (a továbbiakban: 2017. évi előléptetési eljárás) megindulásáról szóló tájékoztatást tett közzé. E tájékoztatást 2017. június 19-én az OLAF főigazgatója által előléptetésre javasolt tisztviselők listájának közzététele követte. Ez a lista nem tartalmazta a felperes nevét.

16 2017. április 11-én a felperes ismételten benyújtotta 2016. szeptember 30-i kérelmét, amely arra irányult, hogy D professzor feljegyzését csatolják az egészségügyi aktájához (lásd a fenti 11. pontot).

17 2017 júniusában a felperes panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz azzal összefüggésben, hogy a közbenső jelentés megtalálható a személyi aktájában.

18 2017. június 26-án a felperes az előléptetési vegyes bizottság előtt panaszt tett az OLAF főigazgatójának arra vonatkozó határozatával szemben, hogy nem vette fel az előléptetésre javasolt tisztviselők listájára.

19 2017. augusztus 25-én a felperes azt kérte az egészségügyi szolgálattól, hogy doktor A feljegyzését távolítsák el az egészségügyi aktájából. 2017. augusztus 28-án az egészségügyi szolgálat arról tájékoztatta a felperest, hogy ez a feljegyzés nem található meg az egészségügyi aktájában.

20 2017. augusztus 27-én az előléptetési vegyes bizottság egy tagja megtekintette a felperesre vonatkozó közbenső jelentést.

21 2017. szeptember 21-én egy közvetítő vegyes csoport kiadott egy véleménytervezetet, amelyben nem javasolta a felperes előléptetésre való felterjesztését. E véleménytervezetet az előléptetési vegyes bizottság 2017. október 27-i véleménye követte, amelyben az 26 szavazattal, 4 tartózkodás mellett nem javasolta a felperes előléptetését az illetékes kinevezésre jogosult hatóságnál.

22 2017. november 13-án a Bizottság egy közleményt tett közzé a *Közigazgatási Tájékoztató* 25-2017. számában. E közlemény tartalmazta a 2017. évi előléptetési időszakban előléptetett tisztviselők listáját. A felperes neve nem szerepelt ezen a listán (a továbbiakban: előléptetést mellőző határozat).

23 2017. december 14-én az európai adatvédelmi biztos meghozta határozatát a felperes fenti 12. pontban említett, 2016. október 10-i panaszával kapcsolatban. Az európai adatvédelmi biztos e határozatában elutasította a felperes első kifogását, amely az egészségügyi aktájához való hozzáférése iránti kérelem kezelésére vonatkozó eljárás időtartamára vonatkozott. Ezzel szemben a második kifogását illetően,

amely D professzor feljegyzésének a felperes egészségügyi aktájához való csatolására vonatkozott, az európai adatvédelmi biztos azt a döntést hozta, hogy a Bizottság azzal, hogy késedelem nélkül nem tett eleget a felperes egészségügyi aktájának helyesbítésére irányuló kérelmének, megsértette a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályokat. Ezenkívül az európai adatvédelmi biztos megjegyezte, hogy azon információk alapján, amelyeket e panasztételi eljárás keretében közöltek vele, úgy tűnt, hogy doktor A feljegyzését eltávolították a felperes egészségügyi aktájából.

24 2017. december 18-án a felperes az OLAF főigazgatójától kérte, hogy a közbenső jelentést távolítsák el a személyi aktájából. E kérelmének alátámasztására az európai adatvédelmi biztos fenti 23. pontban említett határozatára hivatkozott.

25 2018. január 18-i elektronikus levelében a Bizottság Humánerőforrásügyi és Biztonsági Főigazgatósága arról tájékoztatta a felperest, hogy a közbenső jelentést, valamint az azzal kapcsolatban tett észrevételeket eltávolították a személyi aktájából.

26 2018. február 10-én a felperes panaszt nyújtott be a 2017. november 13-án közzétett, előléptetést mellőző határozattal szemben. 2018. június 7-i R/96/18 határozatával az illetékes kinevezésre jogosult hatóság elutasította ezt a panaszt (a továbbiakban: panaszt elutasító határozat). 2018. június 17-én a felperes kézhez vette a panaszát elutasító határozatot.

27 2018. november 13-án a felperest a 2018. évi előléptetési időszak alapján 2018. január 1-jei hatállyal AD 6-os besorolási fokozatba léptették elő.

II. Az eljárás és a felek kérelmei

[omissis]

34 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– kötelezze a Bizottságot az összes előléptethető és a 2017. évi előléptetési időszakban AD 5 besorolási fokozatból AD 6 besorolási fokozatba előléptetett tisztviselőre vonatkozó értékelő jelentés, valamint az előléptetésre javasolt tisztviselők listáinak bemutatására;

– kötelezze a Bizottságot az érdemek összehasonlító vizsgálata eredményeinek és bizonyítékainak, valamint a közvetítő vegyes csoport és az előléptetési vegyes bizottság iratmásolatainak, továbbá a tisztviselők átlagos előléptetési ritmusára, illetve az ahhoz kapcsolódó béremelkedésre vonatkozó legfrissebb statisztikák bemutatására;

– a második kereseti kérelemben foglalt iratanyag bemutatását követően hallgassa meg tanúként a jóváhagyási és előléptetési eljárásban érintett résztvevőket, és azokat a személyeket, akik tudomást szereztek a közbenső jelentésről;

– semmisítse meg az előléptetést mellőző határozatot;

– semmisítse meg a panaszt elutasító határozatot;

– kötelezze a Bizottságot az őt ért károk és veszteségek megtérítésére;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

35 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

36 Negyedik és ötödik kereseti kérelmével a felperes az előléptetést mellőző határozat és a panaszt elutasító határozat megsemmisítését kéri.

37 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a panaszt elutasító határozat ellen irányuló kereseti kérelmek hatására a bíróság megvizsgálja azt az aktust is, amellyel szemben a panaszt benyújtották, mivel az ilyen kereseti kérelmek önmagukban véve nem rendelkeznek önálló tartalommal (1989. január 17-i Vainker kontra Parlament ítélet, 293/87, EU:C:1989:8, 8. pont; 2007. november 20-i Ianniello kontra Bizottság ítélet, T-205/04, EU:T:2007:346, 27. pont). Úgy kell tehát tekinteni, hogy az előléptetést mellőző határozattal szemben benyújtott panaszt elutasító határozat megsemmisítésére irányuló kérelmek egyedüli tárgya az előléptetést mellőző határozat megsemmisítése iránti kérelem (lásd ebben az értelemben: 2006. április 6-i Camós Grau kontra Bizottság ítélet, T-309/03, EU:T:2006:110, 43. pont).

38 Még ha a panaszt elutasító határozat meg is erősíti az előléptetést mellőző határozatot, és így nem kell külön határozni a panaszt elutasító határozat megsemmisítése iránti kereseti kérelmekről, ez utóbbi határozat indokolása pontosítja az előléptetést mellőző határozat indokait. Következésképpen, tekintettel a pert megelőző eljárás során bekövetkezett változásokra, az előléptetést mellőző határozat jogszerűségének vizsgálata során ezen indokolást is figyelembe kell venni, mivel ezen indokolásnak egybe kell esnie az említett jogi aktussal (lásd ebben az értelemben: 2014. május 21-i Mocová kontra Bizottság ítélet, T-347/12 P, EU:T:2014:268, 31. és 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd még ebben az értelemben: 2009. december 9-i Bizottság kontra Birkhoff ítélet, T-377/08 P, EU:T:2009:485, 59. pont).

39 Hatodik kereseti kérelmében a felperes állítólagosan elszenvedett kárai megtérítését kéri a Bizottságtól.

40 Meg kell vizsgálni egyrészt a megsemmisítés, másrészt a kártérítés iránti kérelmet.

A. A megsemmisítés iránti kérelemről

41 Kereseti kérelmének alátámasztására a felperes két jogalapot hoz fel. Az első jogalap a 2017. évi előléptetési eljárás szabálytalanságán alapul. A második jogalap azon alapul, hogy az illetékes kinevezésre jogosult hatóság az érdemek összehasonlító vizsgálata során nyilvánvaló értékelési hibát követett el.

42 A Bizottság több elfogadhatatlansági kifogásra hivatkozik.

1. Az elfogadhatóságról

[omissis]

c) Az arra alapított elfogadhatatlansági kifogásról, hogy a felperes jogerőssé vált aktusokat vitat

[omissis]

84 A fentiekből következik, hogy az első jogalappal szemben felhozott, az egyértelműség és pontosság hiányára alapított elfogadhatatlansági kifogást, és az összhang szabályának megsértésére alapított elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani. Ezzel szemben a felperesnek egyrészt azzal szemben

felhozott érvelése, hogy a személyzeti szabályzat 26. cikke értelmében a személyi aktájában megtalálható a közbenső jelentés, másrészt pedig a 2015-ös és 2016-os időszakokra vonatkozóan elkészített értékelő jelentésekkel szembeni érvelése elfogadhatatlan.

2. Az ügy érdeméről

85 Első jogalapjában a felperes lényegében azt állítja, hogy a 2017. évi előléptetési eljárás szabálytalan volt, mivel sérti a személyzeti szabályzat 45. cikkét, valamint a *Közigazgatási Tájékoztató* 2013. december 19-i 55-2013. számában közzétett, a személyzeti szabályzat 45. cikke általános végrehajtási rendelkezéseiről szóló, 2013. december 16-i C(2013) 8968 végleges bizottsági határozatot (a továbbiakban: ÁVR). E tekintetben a felperes többek között arra hivatkozik, hogy a 2017. évi előléptetési eljárás szabálytalansága elsősorban adoktor A feljegyzése által gyakorolt befolyáshoz, másodsorban a közbenső jelentés és a próbaidőt lezáró jelentés befolyásához köthető. A felperes hozzáfűzi, hogy az általa kifogásolt eljárási szabálytalanságok olyanok, amelyek befolyással lehettek a 2017. évi előléptetési eljárás kimenetelére, azaz az előléptetés megtagadására.

[omissis]

b) A közbenső jelentés és a próbaidőt lezáró jelentés által a 2017. évi előléptetési eljárásra gyakorolt állítólagos befolyásról

108 A felperes többek között arra hivatkozik, hogy a 2017. évi előléptetési eljárás során vizsgált személyi aktája olyan információkat tartalmazott, amelyeknek nem lett volna szabad ott szerepelniük és azokat nem lehetett volna figyelembe venni az érdemek összehasonlító vizsgálata során érdemeinek értékelése céljából. A felperes különösen úgy véli, hogy szabálytalan volt a közbenső jelentésnek a személyi aktájában való szerepeltetése.

109 A felperes azt is kifogásolja, hogy a közbenső jelentés az „előmeneteli aktájában” is helyet kapott, azaz lényegében a közbenső jelentés befolyását és figyelembevételét kifogásolja a 2017. évi előléptetési időszakra vonatkozóan. E tekintetben a felperes a keresetlevelében és a tárgyalás során hangsúlyozta, hogy a próbaidőt lezáró jelentés a közbenső jelentésre vonatkozó közvetlen hivatkozást tartalmazott, és ismertette azokat a nehézségeket, amelyekkel a próbaideje kezdetén küzdött, vagyis a személyes kapcsolatait és a csapatmunkát illetően felmerült nehézségeket.

110 A felperes úgy véli, hogy a közbenső jelentésben szereplő megállapítások nyilvánvaló befolyással voltak a próbaidőt lezáró jelentés, valamint a 2015-ös és 2016-os időszakra vonatkozó értékelő jelentések tartalmára, azaz azon iratokra, amelyeket a 2017. évi előléptetési időszak tekintetében az érdemek összehasonlító vizsgálata során figyelembe vettek. Ezenkívül rámutat arra, hogy az előléptetési vegyes bizottság egy tagja a 2017. évi előléptetési eljárás során közvetlenül a közbenső jelentésbe tekintett be. Egyébiránt a tárgyalás során a felperes azt állította, hogy e jelentést az illetékes kinevezésre jogosult hatóságnak nem kellett volna feltétlenül figyelembe vennie a 2017. évi előléptetési eljárás keretében.

111 Végezetül a keresetlevélnek az érdemek összehasonlító vizsgálatára vonatkozó részében a felperes arra hivatkozik, hogy a próbaidőt lezáró jelentésben és a közbenső jelentésben szereplő megállapítások nyilvánvaló befolyással voltak értékelésére és arra, hogy nem javasolták előléptetését.

112 Ily módon lényegében a felperes egyrészt arra hivatkozik, hogy a személyzeti szabályzat 26. cikke értelmében szabálytalan a közbenső jelentésnek a személyi aktájában való szerepeltetése. Másrészt a személyzeti szabályzat 45. cikkének megsértésére hivatkozik, azon oknál fogva, hogy a közbenső jelentést és a próbaidőt lezáró jelentést figyelembe vették a 2017. évi előléptetési eljárás során.

113 A Bizottság vitatja a felperes érvelését.

114 Először is, a Bizottság arra hivatkozik, hogy a közbenső jelentésnek a felperes személyi aktájából történő eltávolítása nem következik közvetlenül az európai adatvédelmi biztos határozata alapján rá háruló kötelezettségekből (lásd a fenti 23–25. pontot). Az európai adatvédelmi biztos ugyanis nem állapította meg határozatában, hogy a közbenső jelentésnek a személyi aktához való csatolása szabálytalan lenne.

115 Másodszor a Bizottság arra hivatkozik írásbeli beadványaiban, hogy a személyzeti szabályzat 45. cikke, valamint az ÁVR 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján a közbenső jelentésnek a 2017. évi előléptetési időszak tekintetében történő figyelembevétele nemhogy szabálytalanságnak nem minősül, hanem éppen ellenkezőleg, az illetékes kinevezési hatóság számára kötelező. Ezenkívül a Bizottság hangsúlyozza, hogy a jelen ügyben az előléptetési vegyes bizottság tagjainak a tisztviselők személyi aktájához a személyzeti irányítási számítástechnikai rendszeren keresztül (a továbbiakban: Sysper 2) biztosított hozzáférés eljárásjogi követelmény, amely az értékelésekre vonatkozóan a személyzeti szabályzat 45. cikkében előírt vizsgálat elvégzésének szükségességéből fakad. Ennélfogva, a Bizottság álláspontja szerint, ez a hozzáférés nem minősül szabálytalannak.

116 A tárgyalás során ezzel kapcsolatban feltett kérdésre válaszolva a Bizottság hangsúlyozta, hogy ellentétben azzal, amit az ellenkérelmében állított, az illetékes kinevezésre jogosult hatóságnak nem állt fenn semmilyen kötelezettsége a közbenső jelentés figyelembevételére vonatkozóan. Egyebekben pontosította, hogy a próbaidőre vonatkozó jelentésnek nem az a célja, hogy valamely tisztviselő érdemeit az előléptetése szempontjából értékelje, és az ilyen jelentést kizárólag a kinevezés érdekében dolgozták ki. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy az érdemeknek az előléptetési eljárás keretében végzett összehasonlító vizsgálata során főszabály szerint kizárólag az értékelő jelentéseket veszik figyelembe. Ugyanakkor a Bizottság úgy vélte, hogy az értékelőknek *de facto* mindig lehetőségük volt, hogy a Sysper 2-ben elérhető dokumentumokat figyelembe vegyék.

117 Harmadszor, a Bizottság ellenkérelmében és a tárgyalás során is vitatta, hogy a közbenső jelentés a 2017. évi előléptetési eljárásra befolyással lett volna, és különösen azt, hogy e dokumentum az előléptetési időszak során figyelembe vett jelentésekre befolyással lett volna.

118 Mindenekelőtt a Bizottság rámutat arra, hogy a közbenső jelentés tartalma nem képezte akadályát annak, hogy a próbaidő végén a felperest véglegesítsék. A tárgyalás során kiemelte, hogy a felettesek jogosultak arra, hogy kedvezőtlen megállapításokat tegyenek a közbenső jelentésben és a próbaidőt lezáró jelentésben. Hozzáfűzte, hogy a szóban forgó próbaidőt lezáró jelentés kétségtelenül említést tett a felperes nehézségeiről, amelyek a próbaidő elején merültek fel. Ugyanakkor a Bizottság arra hivatkozott, hogy a felperes próbaidejét lezáró jelentés a közbenső jelentésben szereplő kedvezőtlen megállapításokat szándékoltan enyhítő értékelést tartalmazott.

119 Ezt követően a Bizottság arra hivatkozik, hogy a felperesnek nem fűződik érdeke a rá vonatkozóan a 2015-ös és 2016-os időszak alapján készített értékelő jelentések „kielégítő” megállapításainak vitatásához. A tárgyalás során arra hivatkozott, hogy a közbenső jelentésben foglalt megállapítások vélt negatív hatását ellensúlyozta a próbaidőt lezáró jelentés, és a 2015-ös és 2016-os időszak alapján készült értékelő jelentések pozitív tartalma.

120 Végezetül, szintén a tárgyalás során, a Bizottság megállapította, hogy a panaszt elutasító határozat a közbenső jelentésre vonatkozóan semmiféle hivatkozást nem tartalmazott. E tekintetben pontosította, hogy az előléptetési eljárás során az illetékes kinevezésre jogosult hatóság kizárólag, illetve lényegében a 2015-ös és 2016-os időszak alapján készült értékelő jelentésekre támaszkodott.

121 Következésképpen, a Bizottság szerint a felperes túlzott jelentőséget tulajdonít a közbenső jelentés által a 2017. évi előléptetési eljárásra gyakorolt befolyásnak és alábecsüli a személyi aktájában szereplő egyéb, róla készült jelentések figyelembevételének jelentőségét.

122 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy a felperes a személyzeti szabályzat 26. cikke alapján nem vitathatja, hogy a személyi aktája tartalmazza a közbenső jelentést (lásd a fenti 84. pontot).

123 Így tehát a felperes által felhozott érvek közül egyedül azokat szükséges vizsgálni, amelyeket a közbenső jelentésnek és a próbaidőt lezáró jelentésnek – a személyzeti szabályzat 45. cikkébe ütköző módon – a 2017. évi előléptetési eljárás során történő figyelembevételére alapított.

1) Előzetes észrevételek

124 A személyzeti szabályzat 45. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy az érdemek összehasonlító vizsgálata céljából a kinevezési hatóság különösen a tisztviselőkről szóló jelentéseket veszi figyelembe. Ezenkívül az ÁVR 4. cikk (1) bekezdésének a) pontja többek között kimondja, hogy az előléptethető tisztviselők érdemeinek összehasonlító vizsgálata céljából a kinevezésre jogosult hatóságnak különösen „a tisztviselőkről a legutóbbi előléptetésük, illetve ennek hiányában a felvételük óta készült jelentéseket és különösen a személyzeti szabályzat 43. cikkéhez kapcsolódó általános végrehajtási rendelkezéseknek megfelelően elkészített jelentéseket kell figyelembe venni”.

125 Először is, fontos kiemelni, hogy a személyzeti szabályzat 45. cikkében foglalt jelentések alatt az e szabályzat 43. cikkében említett jelentéseket kell érteni, azaz az értékelő jelentéseket (lásd ebben az értelemben: 2000. október 5-i Rappe kontra Bizottság ítélet, T-202/99, EU:T:2000:227, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

126 Az értékelő jelentés nélkülözhetetlen minden olyan esetben, amikor a felettes szerv az előmenetelre vonatkozó határozat meghozatala céljából a tisztviselő szakmai előmenetelét értékeli (lásd: 2006. március 8-i Lantzoni kontra Bíróság ítélet, T-289/04, EU:T:2006:70, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2009. március 16-i R kontra Bizottság ítélet, T-156/08 P, EU:T:2009:69, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ily módon az előléptetést mellőző határozat szabálytalan, ha a kinevezésre jogosult hatóság amiatt nem végezte el az előléptethető tisztviselők érdemeinek összehasonlító vizsgálatát, mert adminisztrációs hiba folytán egy vagy több értékelő jelentés nem volt elérhető (2016. június 28-i Kotula kontra Bizottság ítélet, F-118/15, EU:F:2016:138, 38. pont; lásd még ebben az értelemben: 1993. március 3-i Vela Palacios kontra ESC ítélet, T-25/92, EU:T:1993:17, 43. pont; 2007. július 11-i Konidaris kontra Bizottság ítélet, T-93/03, EU:T:2007:209, 88. pont).

127 Másodszor, az kétségtelen, hogy a kinevezésre jogosult hatóságnak lehetősége van figyelembe venni az előléptetésre jelöltek adminisztratív és személyes helyzetére vonatkozó egyéb információkat. Ugyanakkor az ezen információkra való hivatkozás különleges körülmények fennállását feltételezi (lásd ebben az értelemben: 2000. október 5-i Rappe kontra Bizottság ítélet, T-202/99, EU:T:2000:227, 40. és 54. pont). Ugyanez a helyzet áll fenn az értékelő jelentés hiányában (lásd ebben az értelemben: 1995. július 13-i Rasmussen kontra Bizottság ítélet, T-557/93, EU:T:1995:138, 32. pont).

128 Egyébiránt, egyéb információk csak akkor pótolhatják az értékelő jelentés hiányát, ha megfelelnek bizonyos feltételeknek, amelyek teljesülését az alperes intézmény bizonyítani tudja. Először is a bírósági felülvizsgálat érdekében megfelelően objektívnek kell lenniük, másodszor a tisztviselő érdemeinek olyan értékelését kell tartalmazniuk, amelyet az értékelő jelentés összeállításáért felelős személyek végeztek, harmadszor a tisztviselővel azokat a védelemhez való jogának biztosítása mellett szükséges közölni, és negyedszer, ezen információknak ismerteknek kell lenniük az előléptetési bizottság előtt az összes jelölt érdemei összehasonlító vizsgálatának időpontjában. Ebből következően, az értékelő jelentés hiányának pótlására alkalmas információknak jórészt ahhoz hasonlónak kell lenniük, eredetüket, a megállapításukra alkalmazott eljárást és tárgyukat illetően (2000. október 5-i Rappe kontra Bizottság ítélet, T-202/99, EU:T:2000:227, 56. és 57. pont).

129 Harmadszor, elöljáróban rá kell mutatni arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az értékelő jelentés elsődleges szerepe az, hogy rendszeres és a lehető legteljesebb információkat biztosítson az adminisztráció számára a tisztviselői feladatteljesítésének körülményeiről (1996. május 15-i Dimitriadis kontra Számvevőszék ítélet, T-326/94, EU:T:1996:62, 84. pont; 2003. szeptember 10-i McAuley kontra Tanács ítélet, T-165/01, EU:T:2003:225, 51. pont; 2008. április 16-i Doktor kontra Tanács ítélet, F-73/07, EU:F:2008:42, 86. pont). Ezzel szemben, a próbaidőt lezáró jelentésnek elsősorban az a célja, hogy a próbaidős tisztviselőnek a beosztásával járó feladatok teljesítésére, és a véglegesítésre való alkalmasságát értékelje (lásd ebben az értelemben: 2000. február 24-i Jacobs kontra Bizottság ítélet, T-82/98, EU:T:2000:53, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

130 Hasonlóképpen, egy tisztviselő értékelő jelentése és a próbaidejét lezáró jelentés automatikus és teljeskörű összehasonlítása nem végezhető el, mivel a jelentések e két típusa egymástól eltérő értékelési rovatokat és pontrendszert tartalmaz (lásd ebben az értelemben: 1996. május 15-i Dimitriadis kontra Számvevőszék ítélet, T-326/94, EU:T:1996:62, 83. és 85. pont).

131 Ezt követően ki kell emelni a tisztviselő szakmai előmenetelének fejlődése szempontjából azon előzetes célok jelentőségét, amelyeket a felettes az éves időszak kezdetén meghatároz. Az éves értékelés különösen arra vonatkozik, hogy a tisztviselő miként érte el ezeket a célokat. E célok fényében kerül értékelésre a tisztviselő szolgálati teljesítménye, hatékonysága és magatartása. Márpedig ezek a célok nem ugyanazok, mint amelyeket egy próbaidős tisztviselőtől a próbaidő folyamán, véglegesítése érdekében elvárnak. Sajátos, a teljesítményre összpontosító jellegükre figyelemmel, az értékelő jelentésben foglalt megállapítások különböznek a próbaidőt lezáró jelentésben szereplő megállapításoktól.

132 E tekintetben, a Törvényszék kimondta, hogy az ügy felperesére vonatkozóan a szerződése első hat hónapja során megállapított értékelés, amelyet a próbaidőt lezáró jelentésbe foglaltak, nem feleltethető meg az éves értékelő jelentés keretében végzett értékelésnek, és ily módon nem helyettesítheti vagy ellensúlyozhatja azt, amely utóbbi jelentés annak értékelésére irányul, hogy a felperes, a vele egyetértésben kijelölt célok tekintetében megfelelt-e az elvárásoknak és arra, hogy ily módon az általa nyújtott teljesítmény szintjét meghatározzák (lásd ebben az értelemben: 2018. december 13-i, Wahlström kontra Frontex ítélet, T-591/16, nem tették közzé, EU:T:2018:938, 65. pont).

133 Végezetül, az értékelő jelentések, mivel a tisztviselő teljes szakmai életútjára kiható befolyással bírhatnak, sérelmet okozó aktusoknak minősülnek. Azon ítélkezési gyakorlat, mely szerint az értékelő jelentések megsemmisítési keresettel megtámadható aktusoknak minősülnek, a hatékony és eredményes igazgatáshoz fűződő érdeket szolgálja, mivel ha nem ez lenne a helyzet, akkor az érdekelt az ilyen jelentés esetleges hibáit csak olyan aktussal szemben benyújtott kereset formájában fedhetné fel, amelyek elfogadásában a szóban forgó jelentés szerepet játszott. Márpedig egy ilyen helyzet a tisztviselő szempontjából fontos határozatok elfogadását késleltethetné (2009. március 16-i R kontra Bizottság ítélet, T-156/08 P, EU:T:2009:69, 53. és 54. pont).

134 Az ítélkezési gyakorlatban az értékelő jelentések tekintetében elfogadott ilyen megoldás nem terjeszthető ki olyan dokumentumokra, amelyek kizárólagos célja az adminisztráció valamely eseti határozatának előkészítése, így ahhoz szorosan kapcsolódnak. Éppen ez a helyzet áll fenn a próbaidőt lezáró jelentések esetében, amelyek célja az, hogy az érdekelt próbaidejének végén előkészítsék a véglegesítésére vagy az elbocsátására vonatkozó határozatot (2009. március 16-i R kontra Bizottság ítélet, T-156/08 P, EU:T:2009:69, 55. pont).

135 Ugyanez a helyzet áll fenn a tisztviselő próbaidejének lefolyásával kapcsolatos, a személyzeti szabályzat 34. cikke alapján elfogadott olyan intézkedések esetében, mint a próbaidő folytatása érdekében a próbaidős tisztviselőt valamely más szervezeti egységhez újrabeosztó határozat, vagy a próbaidős tisztviselő hat hónapos próbaidejét meghosszabbító határozat. Ezeknek az intézkedéseknek nyilvánvalóan az a céljuk, hogy az adminisztráció számára lehetővé tegyék a próbaidős tisztviselő képességeinek pontosabb értékelését, valamint hogy előkészítsék az érintett véglegesítésére vagy

elbocsátására vonatkozó határozatot – amelyet a próbaidő végén kell elfogadni –, ezeket az intézkedéseket tehát nem lehet önállóan, megsemmisítés iránti keresettel megtámadni (2009. március 16-i R kontra Bizottság ítélet, T-156/08 P, EU:T:2009:69, 56. pont).

136 Egyébiránt, a tisztviselő személyi aktájában található próbaidőt lezáró jelentés főszabály szerint nem fejt ki semmilyen hatást azt követően, hogy a próbaidő végén elfogadják a véglegesítő határozatot, amelynek érdekében a kizárólag előkészítő célt szolgáló jelentés készült (lásd ebben az értelemben: 2008. február 19-i R kontra Bizottság végzés, F-49/07, EU:F:2008:18, 56. pont).

137 Ennélfogva, az értékelő jelentések és a próbaidő során készített jelentések más célt szolgálnak és más funkciót töltenek be. Egyébiránt, e jelentések eltérő jogi szabályozás alá tartoznak. Ily módon, a próbaidőt lezáró jelentés, még ha számos észrevételt is tartalmaz a tisztviselő vagy alkalmazott munkaképességére vonatkozóan, főszabály szerint azokat az előléptetési bizottság nem veheti figyelembe.

138 E megfontolások fényében szükséges vizsgálni a felperes által a próbaidejével kapcsolatos jelentéseknek a 2017. évi előléptetési időszak során történő figyelembevételére vonatkozóan felhozott érveket.

2) A felperes próbaidejével kapcsolatos jelentések figyelembevétele

139 Először is, a panaszt elutasító határozatban az illetékes kinevezésre jogosult hatóság megállapította, hogy ahhoz, hogy az érdemek összehasonlító vizsgálata szabályszerű legyen a személyzeti szabályzat 45. cikke értelmében, a próbaidőt lezáró jelentés, valamint a 2015-ös és 2016-os időszakra vonatkozóan a felperesről szóló értékelő jelentések együttes figyelembevétele szükséges. Az illetékes kinevezésre jogosult hatóság pontosította, hogy az aktájában található információk közül egy sem támasztotta alá azt, hogy a 2017. évi előléptetési időszak során e tekintetben szabálytalanság történt volna. Hozzáfűzte, hogy önmagában azon tény alapján, hogy az előléptetési vegyes bizottság egy tagja betekintett a közbenső jelentésbe, nem vonható le az a következtetés, hogy az érdemek összehasonlító vizsgálatát ne a releváns jelentések, vagyis a próbaidőt lezáró jelentés, valamint a 2015-ös és 2016-os időszakra vonatkozó értékelő jelentések alapján végezték volna el.

140 E tekintetben egyrészt fontos kiemelni, amint azt a Bizottság a tárgyalás során meg is erősítette, hogy a felperesre vonatkozó közbenső jelentés a Sysper 2-ben a próbaidejét lezáró jelentés mellékleteként volt csatolva.

141 Egyébiránt rá kell mutatni arra, hogy a közbenső jelentés létezéséről és lényegi tartalmáról említést tesz a próbaidőt lezáró jelentés utolsó része. A próbaidőt lezáró jelentésben ugyanis az ellenjegyző kifejti, hogy „némileg aggályos, hogy [a felperes első beosztása szerinti egységben] töltött kezdeti időszak nem zajlott éppen zökkenőmentesen, ahogyan az a közbenső jelentésből is kitűnt […], amely személyes nehézségekről és a csapatmunkával kapcsolatban felmerült kérdésekről számolt be”. Az ellenjegyző hozzáfűzte, hogy ezek a megállapítások az első egységen belüli sajátos körülmények együttes fennállásából fakadtak. E megállapítások a próbaidőt lezáró jelentés és a közbenső jelentés együttes megtekintését részesítették tehát előnyben. Egyébként a felperes által a Törvényszék előtt bemutatott iratok alapján megállapítható, hogy az előléptetést mellőző határozat elfogadása előtt az előléptetési vegyes bizottság egy tagja a Sysper 2-ben közvetlenül betekintett a közbenső jelentésbe, amely a felperes próbaidejét lezáró jelentés mellékleteként volt csatolva.

142 Ily módon meg kell állapítani, hogy az érdemek összehasonlító vizsgálata során a felperes próbaidejét lezáró jelentést figyelembe vették. Egyébiránt, a felperesre vonatkozó közbenső jelentést is figyelembe vették közvetlen vagy közvetett módon az összehasonlító vizsgálat során.

143 Másrészt, a fenti 125–137. pontokban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy főszabály szerint a próbaidőt lezáró jelentést nem lehet figyelembe venni az előléptetési eljárás keretében, és csak bizonyos kivételes körülmények fennállása esetén vehet figyelembe a kinevezésre jogosult hatóság egyéb információkat, amennyiben azok megfelelnek bizonyos feltételeknek, amely feltételek teljesülésének bizonyítása pedig az érintett intézmény feladata.

144 Márpedig fontos kiemelni, hogy a jelen ügyben a felperesről két értékelő jelentés is készült a 2015-ös és 2016-os időszak alapján, és az ezen értékelő jelentésekben foglalt megállapítások elegendő alapot adtak a személyzeti szabályzat 45. cikkének (1) bekezdésében előírt érdemek összehasonlító vizsgálatának elvégzéséhez.

145 Ennélfogva, semmilyen különleges körülmény nem indokolta azt, hogy a próbaidőt lezáró jelentést, valamint a közbenső jelentést, amely az előbbi mellékletét képezte, az érdemek összehasonlító vizsgálata során figyelembe vegyék.

146 Másodszor, és mindenesetre, egyrészt ki kell emelni, hogy az értékelő jelentésekkel szemben a felperesre vonatkozó közbenső jelentést nem úgy szövegezték, hogy az a felperes objektív értékelésére alkalmas legyen, vagy hogy szakmai előmenetelének értékelésére szolgáljon. A közbenső jelentés ugyanis a felperes próbaideje alatt készült, a felperes és az első beosztása szerinti egység további tagjai közötti konfliktusokkal összefüggésben (lásd a fenti 2. pontot). E közbenső jelentést tehát a felperes pályafutásának a kezdetén felmerülő konkrét okokból állították össze, annak érdekében, hogy felmérjék az általa ezen első egységnél megtapasztalt nehézségeket, és hogy megindokolják a próbaideje folytatása céljából egy másik egységhez való áthelyezésére irányuló közigazgatási intézkedést. Egyébiránt a felperes nem vitathatta az említett jelentést a véglegesítésére vonatkozó határozattal szemben benyújtott kereset útján, tekintettel arra, hogy e határozat nem okozott neki sérelmet.

147 Másrészt, igaz, hogy a felettes széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a tisztviselő képességeinek értékelése során, és kötelezettségei teljesítése keretében ki kell fejeznie észrevételeit és adott esetben fenntartásait is a tisztviselő munkájának minőségét illetően. Ugyanakkor fontos megjegyezni, hogy a jelen ügyben a közbenső jelentés erőteljes kritikát fogalmaz meg a felperes első beosztása szerinti egységben tanúsított hatékonyságával, alkalmasságával, teljesítésével és magatartásával kapcsolatban. E bírálatok megfogalmazása különösen a felperes személyiségét és nem a szakmai készségeit veszi célba. Az ilyen kritikák túllépik azt az objektíven szükséges mértéket, amely a szolgálat során felmerülő nehézségek értékeléséhez és egy másik egységbe történő áthelyezésről szóló adminisztratív határozat igazolásához indokolt lenne.

148 Ily módon, a közbenső jelentésben megfogalmazott bírálatok szokatlan tartalmára tekintettel, az e jelentésben foglalt megállapítások nem feleltethetők meg vagy legalábbis nem hasonlíthatók a 2015-ös és 2016-os időszak alapján készült pozitív értékelő jelentésekben foglalt megállapításokhoz.

149 Ennélfogva, a fenti 146–148. pontban foglaltak a fenti 143. és 144. pontban kifejtettek mellett még egy indokkal szolgálnak annak kizárására, hogy a felperes próbaidejére vonatkozó jelentéseket az érdemek összehasonlító vizsgálata során figyelembe lehessen venni.

150 Meg kell tehát állapítani, hogy a felperes próbaidejére vonatkozó jelentéseknek, azaz a próbaidőt lezáró és a közbenső jelentésnek az illetékes kinevezési hatóság általi figyelembevétele olyan szabálytalanságnak minősül, amely a 2017. évi előléptetési eljárást a felperes tekintetében érvénytelenné teheti.

c) A megállapított eljárási szabálytalanság hatásáról

151 A felperes arra hivatkozik, hogy a 2017. évi előléptetési eljárás szükségképpen másként alakult volna a fenti 108–112. pontban említett szabálytalanságok hiányában.

152 A Bizottság válaszul azzal érvel, hogy még ha feltételezzük is, hogy eljárási szabálytalanság történt, a felperes nem igazolta azt, hogy ezen állítólagos eljárási szabálytalanság hatással lett volna az előléptetést mellőző határozat tartalmára. Egyrészt megjegyzi, hogy a felperes mindössze annyit állít általánosságban, hogy annak ténye, hogy a közbenső jelentés fellelhető a személyi aktájában, „elkerülhetetlenül befolyással volt [az aktájának] értékelésére”. Másrészt azt hangsúlyozza, hogy a felperes nem jelöl meg egyetlen részt sem, sem a 2015-ös és 2016-os időszak alapján készült értékelő jelentésekben, sem a panaszt elutasító határozatban, amelyet a közbenső jelentés tartalma befolyásolt volna.

153 A személyzeti szabályzat 45. cikkének megsértését és az előléptetési eljárás szabálytalanságát illetően, az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az előléptetést mellőző határozat megsemmisítéséhez nem elegendő, hogy a jelölt aktája szabálytalan és hiányos, ahhoz még azt is bizonyítani kell, hogy e körülmény döntő hatással lehetett az előléptetési eljárásra (lásd ebben az értelemben: 2008. január 30-i Strack kontra Bizottság ítélet, T-394/04, EU:T:2008:20, 39. pont; 2017. november 14-i Vincenti kontra EUIPO ítélet, T-586/16, EU:T:2017:803, 36. pont).

154 Általánosabb értelemben, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely eljárási hiba akkor eredményezheti a határozat megsemmisítését, ha e szabálytalanság hiányában az eljárás eltérő eredményre vezethetett volna (2015. szeptember 18-i Wahlström kontra Frontex ítélet, T-653/13 P, EU:T:2015:652, 21. pont; lásd még ebben az értelemben: 2015. december 1-i Georgias és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-545/14 P, nem tették közzé, EU:C:2015:791, 51. pont).

155 A jelen ügyben először is, amint arra a Bizottság is hivatkozik, a panaszt elutasító határozat szövegéből nem tűnik ki, hogy a felperes az előléptetett munkatársainál jelentősebb érdemekkel rendelkezett volna. Másodszor, az érdemek összehasonlító vizsgálatának – amelyet a kinevezésre jogosult hatóság a panaszt elutasító határozatban részletez – szakaszában a közbenső jelentés tartalma semmilyen formában nem kerül említésre. Harmadszor, a figyelembe vett értékelő jelentések kedvező, „kielégítő” megállapításokat tartalmaznak, míg a szintén kedvező, próbaidőt lezáró jelentés tette lehetővé a felperes véglegesítését.

156 Ugyanakkor, elsőként ki kell emelni, hogy a panaszt elutasító határozatban az illetékes kinevezésre jogosult hatóság kifejezetten hivatkozik a próbaidőt lezáró jelentés tartalmára a „Hatékonyság, alkalmasság és a szolgálati jogviszonyban tanúsított magatartás” fejezetben. E tekintetben az illetékes kinevezésre jogosult hatóság megjegyzi, hogy a próbaidőt lezáró jelentés „fejlődési mozgástérről” tesz említést, és hogy a felperesnek „egyeztetnie [kell] a vezetőséggel, amikor csak szükséges” és „folyamatosan tájékoztatnia [kell] a feletteseit”, illetve „össze [kell] hangolnia munkáját a munkatársaival” „annak érdekében, hogy a tőle elvárt munkát el tudja végezni”. Ezenkívül, emlékeztetni kell arra, hogy a próbaidőt lezáró jelentéshez mellékletben csatolták a közbenső jelentést, amelyről az említést is tett. Ily módon a próbaidőt lezáró jelentés, amelyhez mellékletben csatolták a közbenső jelentést, kedvezőtlen befolyással lehetett a felperes „hatékonysága, alkalmassága és a szolgálati jogviszonyban tanúsított magatartása” értékelésére az érdemei vizsgálata során.

157 Továbbá, figyelembe véve először is azokat a sajátos körülményeket, amelyek a felperes személyi aktájában a próbaidőt lezáró jelentéshez mellékletként csatolt közbenső jelentés kidolgozását övezték, másodszor azokat a rendkívül kritikus és szubjektív megállapításokat, amiket e jelentésben tettek, és harmadszor azt a tényt, hogy az előléptetési vegyes bizottság egy tagja az előléptetett tisztviselők végleges listájának összeállítását megelőzően betekintett ebbe a jelentésbe, a felperesre vonatkozó közbenső jelentés kedvezőtlen hatással lehetett az érdemeknek a 2017. évi előléptetési eljárás során végzett összehasonlító vizsgálatára.

158 Végezetül, rá kell mutatni arra, hogy valamennyi próbaidős tisztviselőről kivétel nélkül készül a próbaidejüket lezáró jelentés. Mindazonáltal, nem minden próbaidős tisztviselőről készül közbenső jelentés. Mivel közbenső jelentés kidolgozására különleges esetekben kerül csak sor, így az különbözik

a próbaidőt lezáró jelentéstől, és *a fortiori*, az ÁVR 4. cikkében szabályozott értékelő jelentésektől. Ily módon a közbenső jelentés közvetlen vagy közvetett figyelembevétele befolyással lehetett a felperes érdemeinek objektív és egyenlő módon történő értékelésére a 2017. évi előléptetési eljárás keretében.

159 Ebből következően, a fenti 150. pontban megállapított szabálytalanság a felperes tekintetében döntő hatással lehetett ezen eljárás lefolyására, és arra, hogy nem léptették elő. Másként fogalmazva, megállapítást nyert, hogy az említett eljárási szabálytalanság hiányában az előléptetés tárgyában más tartalmú határozat születhetett volna (lásd a fenti 153. és 154. pontot).

160 A fentiekre tekintettel az első jogalapot el kell fogadni, és az előléptetést mellőző határozatot meg kell semmisíteni, anélkül hogy szükség volna egyrészt a felperes által az első jogalap keretében felhozott további kifogások vizsgálatára, és másrészt a második jogalap vizsgálatára. Egyébiránt, mivel az előléptetést mellőző határozatot meg kell semmisíteni, a felperes által a harmadik kereseti kérelmében megfogalmazott pervezetési intézkedések és bizonyításfelvétel iránti kérelmeket nem szükséges vizsgálni.

B. A kártérítés iránti kérelemről

161 A közszolgálat területén felmerülő kártérítési jogvitákra vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az Unió felelősségéhez több feltétel együttes teljesülése szükséges, nevezetesen az intézménnyel szemben kifogásolt magatartás jogellenessége, a kár valós jellege, valamint az állítólagos magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállása (lásd: 2005. szeptember 15-i Casini kontra Bizottság ítélet, T-132/03, EU:T:2005:324, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2006. július 4-i Tzirani kontra Bizottság ítélet, T-88/04, EU:T:2006:186, 100. pont; 2017. október 26-i Paraskevaidis kontra Cedefop ítélet, T-601/16, EU:T:2017:757, 78. pont). E három feltétel együttes feltétel, ami azzal jár, hogy amennyiben azok közül egy nem teljesül, az Unió felelősségét nem lehet megállapítani (lásd: 2018. november 29-i WL kontra ERCEA ítélet, T-493/17, nem tették közzé, EU:T:2018:852, 207. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

162 A jelen ügyben a felperes elsődlegesen az általa 45 000 euróra becsült állítólagos vagyoni kárának és másodlagosan az általa 20 000 euróra becsült állítólagos nem vagyoni kárának megtérítését kéri.

[omissis]

2. Az állítólagos nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelemről

[omissis]

179 Másodlagosan, a felperes azt állítja, hogy nem vagyoni kár érte a pszichés állapotára vonatkozó azon becsületsértő kijelentésekkel összefüggésben, amelyek a közbenső jelentésben szerepelnek. E tárgyban arra hivatkozik, hogy a közbenső jelentésnek a teljes vezetőség és a Bizottság más főigazgatóságai általi lehetséges megtekintése súlyos csorbát ejtett a jóhírén és szakmai hírnevén az OLAF-on és a Bizottságon belül. A hírnevén esett csorba azzal a következménnyel járt, hogy a szakmai előmenetelével, és lényegében a 2017. évi előléptetési eljárás keretében történő előléptetésével kapcsolatban aggodalmai támadtak. Hozzáfűzi, hogy ez a helyzet végül a saját helyzetének téves érzékeléséhez vezetett, amely szorongást és szenvedést váltott ki belőle, és a magánéletére, fizikai és lelki egészségére nézve negatív következményekkel járt. Így lényegében a felperes a közbenső jelentésnek a 2017. évi előléptetési eljárásra gyakorolt hatásából fakadó nem vagyoni kárának megtérítését kéri.

180 E tekintetben, először is a megsemmisítés iránti kereseti kérelmek vizsgálatából, és közelebbről a fenti 124–160. pontból az tűnik ki, hogy a felperes által annak igazolására vonatkozóan felhozott érv, hogy a 2017. évi előléptetési időszakra vonatkozóan a próbaidőt lezáró jelentéshez csatolt közbenső jelentés figyelembevétele szabálytalan volt, elfogadásra került, és az is, hogy az illetékes kinevezésre jogosult hatóság megsértette a személyzeti szabályzat 45. cikkét az előléptetést mellőző határozat elfogadásával. Ebből következik, hogy a Bizottságnak felrótt jogellenes magatartásra vonatkozó feltétel teljesül.

181 Továbbá, meg kell állapítani, hogy a felperes a hírnevét és szakmai jövőjét illetően a nyugtalanság és bizonytalanság állapotába került, és ezt az állapotot közvetlenül a fenti 180. pontban megállapított jogellenesség idézte elő.

182 Ezenkívül, az illetékes kinevezésre jogosult hatóság azáltal, hogy nem tett eleget a személyzeti szabályzat 45. cikkéből fakadó kötelezettségeinek a 2017. évi előléptetési időszak során, a felperesnek olyan nem vagyoni kárt okozott, amely nem orvosolható megfelelően egyedül az előléptetést mellőző határozat megsemmisítésével.

183 Egyébként, a tárgyalás során a Bizottság elismerte a felperes által megélt nyugtalan és bizonytalan állapot fennállását. E tekintetben a Bizottság pontosította, hogy a felperesnek a közbenső jelentéssel kapcsolatos aggályai volt az egyik lehetséges oka annak, hogy e jelentésnek a felperes személyi aktájából történő eltávolítása mellett döntöttek.

184 Végezetül, rá kell mutatni arra, hogy a felperest ért nem vagyoni kár korlátját jelenti az a tény, hogy felperest a 2017. évi előléptetési időszakot követő első, azaz a 2018. évi előléptetési időszakban AD 6 besorolási fokozatba léptették elő (lásd ebben az értelemben: 2015. november 18-i Diamantopoulos kontra SEAE ítélet, F-30/15, EU:F:2015:138, 48. pont).

185 E körülmények között *ex æquo et bono* úgy kell határozni, hogy egy 2000 euró összegű kártérítés megfelelő mértékű ellentételezése a felperes által elszenvedett, a fenti 180. pontban megállapított jogellenességből származó nem vagyoni kárnak.

186 E körülmények között részben helyt kell adni a felperes által kártérítés iránt előterjesztett kérelemnek.

187 A fentiek összességére figyelemmel egyrészt meg kell semmisíteni az előléptetést mellőző határozatot, másrészt a Bizottságot kötelezni kell arra, hogy a felperes által elszenvedett nem vagyoni kár megtérítése címén részére 2000 eurót fizessen meg.

IV. A költségekről

188 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

189 Mivel a Bizottság lényegében pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) **A Törvényszék megsemmisíti az AD 6 besorolási fokozatba előléptetett tisztviselők listájának a *Közigazgatási Tájékoztató* 2017. november 13-i 25–2017. számában történt közzétételéből kitűnő azon határozatot, amely XH-t a 2017. évi előléptetési időszakban nem léptette elő az AD 6 besorolási fokozatba**.

2) **Az Európai Bizottság köteles XH-nak az általa elszenvedett nem vagyoni kár címén 2000 eurót megfizetni.**

3) **A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.**

4) **A Törvényszék a Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.**

da Silva Passos Truchot Sampol Pucurull

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. június 25-i nyilvános ülésen.

Aláírások